

**Загиней-
Заболотенко З.А.**

*начальник відділу
підвищення кваліфікації
прокурорів з питань
запобігання корупції
інституту підвищення
кваліфікації прокурорів
Національної академії
прокуратури України,
доктор юридичних наук,
доцент*

**Zahynei-
Zabolotenko Z.A.**

*Head of the Department of
Professional Development of
Prosecutors on Prevention of
Corruption of the Institute of
Professional Development of
Prosecutors of the National
Academy of the Prosecutor's
Office of Ukraine, Doctor of
Law, Associate Professor*

**ЗАЛУЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА
З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ
ДО КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ
ПРО ДЕКЛАРУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ
ІНФОРМАЦІЇ (СТ. 366-1 КК УКРАЇНИ)**

Кримінальна відповідальність за декларування недостовірної інформації передбачена у ст. 366-1 Кримінального кодексу України (КК України), відповідно до якої протиправним визнається подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», або умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації. Згідно з вказаним вище законом до повноважень Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК) віднесено здійснення в порядку, визначеному цим Законом, контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (п. 8 ч. 1 ст. 11). Відтак виникає питання (у тому числі і в судовій практиці) питання про ступінь обов'язкового залучення НАЗК до кримінального провадження на стадії «дослідчої перевірки» для внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розсліду-

вань (ЄРДР) про вчинення особою злочину, передбаченого у ст. 366-1 КК України.

Так, за вироком Краснолиманського міського суду Донецької області від 12.06.2018 у справі № 236/6/18 Особу-1, заступника начальника структурного підрозділу «Служба комерційної роботи та маркетингу» регіональної філії «Донецька залізниця» ПАТ «Укрзалізниця», було визнано винуватим у вчиненні злочину, передбаченого у ст. 366-1 КК України. Суд апеляційної інстанції цей вирок скасував й на підставі п. 3 ч. 1 ст. 284 Кримінального процесуального кодексу України (КПК України) закрити кримінальне провадження у зв'язку із невстановленням достатніх доказів для доведення винуватості Особи-1 та вичерпанням можливості їх отримання. Таке рішення мотивоване тим, що перевірка факту внесення Особою-1 до щорічної декларації за 2016 рік неправдивих даних, здійснювалася працівниками Управління захисту економіки (УЗЕ) в Донецькій області Департаменту захисту економіки (ДЗЕ) Національної поліції України (НП України). Даних про те, що НАЗК проводило відповідну перевірку щодо Особи-1, та її результати в матеріалах кримінального провадження не виявлено. З огляду на це, а також посилаючись на Закон України «Про запобігання корупції», роз'яснення НАЗК від 08.12.2017 № 1375 та постанову Великої Палати (ВП) Верховного Суду (ВС) від 02.10.2018 у справі № 800/433/17 й Касаційного адміністративного суду ВС від 11.04.2018 у справі № 814/886/17), апеляційний суд констатував, що всі обов'язкові дії по проведенню контролю та перевірки, у тому числі після встановлення того, що суб'єкт декларування несвоєчасно подав декларацію чи не повідомив про суттєві зміни у майновому стані уповноважені здійснювати виключно працівники НАЗК, а органи НП України позбавлені контролюючої функції. Тому всі докази, зібрані під час досудового розслідування працівниками УЗЕ в Донецькій області ДЗЕ НП України, є недопустимими відповідно до ч. 2 ст. 86 КПК України (ухвала Донецького апеляційного суду від 07.02.2019 у справі № 236/6/18). На рішення апеляційного суду прокурором було подано касаційну скаргу до ВС. Згідно з ухвалою колегії суддів Першої судової палати Касаційного кримінального суду ВС від 27.08.2019 було відкладено розгляд кримінального провадження та надіслано звернення до фахівців Науково-консультативної ради при ВС стосовно підготовки наукового висновку щодо застосування норми права, питання щодо якої стало підставою для призначення кримінального провадження щодо Особи-1 до розгляду.

Як член науково-консультативної ради при ВС я надала наступний науковий висновок.

Згідно з ч. 3 ст. 12 Закону України «Про запобігання корупції» в редакції Закону від 12.02.2015 № 198-VIII у разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, уповноважені особи НАЗК складають протокол про таке правопорушення, який направляється до суду згідно з рішенням НАЗК. У разі виявлення ознак іншого корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, НАЗК затверджує обґрунтований висновок та надсилає його іншим спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції. Висновок НАЗК є обов'язковим для розгляду, про результати якого воно повідомляється не пізніше п'яти днів після отримання повідомлення про вчинене правопорушення.

В абз. 2 ч. 3 ст. 49 Закону України «Про запобігання корупції» в редакції Закону від 23.03.2017 № 1975-VIII зазначено, що якщо за результатами контролю встановлено, що суб'єкт декларування не подав декларацію, НАЗК письмово повідомляє такого суб'єкта про факт неподання декларації, і суб'єкт декларування повинен протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення подати декларацію в порядку, визначеному ч. 1 ст. 45 цього Закону. Одночасно НАЗК письмово повідомляє про факт неподання декларації спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, а також керівнику державного органу, органу влади АРК, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, вищому органу управління відповідного громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства про факт неподання декларації відповідним суб'єктом декларування.

Як зазначено в ч. 2 ст. 50 Закону України «Про запобігання корупції», у разі встановлення за результатами повної перевірки декларації відображення у декларації недостовірних відомостей НАЗК письмово повідомляє про це керівника відповідного державного органу, органу влади АРК, органу місцевого самоврядування, їх апарату, юридичної особи публічного права, в якому працює відповідний суб'єкт декларування, та спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції. Окрім того, порядок проведення передбачених цієї статтею видів контролю, а також повної перевірки декларації визначається НАЗК (ч. 3 ст. 48 Закону України «Про запобігання корупції»).

Порядок проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування затверджений рішенням НАЗК 10.02.2017 № 56 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069. У п. 1 розділу IV цього Порядку передбачено, що за результатами проведення повної

перевірки декларації НАЗК приймається рішення про результати здійснення повної перевірки декларації. Якщо в результаті повної перевірки декларації було встановлено відображення у декларації недостовірних відомостей, неточну оцінку задекларованих активів, наявність конфлікту інтересів або ознак незаконного збагачення, в Рішенні про результати здійснення повної перевірки декларації додатково наводяться обґрунтування відповідних висновків, у тому числі посилання на матеріали, які стали підставою для висновку, та враховуються пояснення суб'єкта декларування. При цьому разом з Рішенням про результати здійснення повної перевірки декларації НАЗК приймає рішення щодо направлення Рішення про результати здійснення повної перевірки декларації до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції з урахуванням положень ст. 216 КПК України.

Відповідно до Порядку перевірки факту подання суб'єктами декларування декларацій відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» та повідомлення НАЗК про випадки неподання чи несвочасного подання таких декларацій, затвердженого рішенням НАЗК від 06.09.2016 № 19, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 15.11.2016 за № 1479/29609, у випадку встановлення факту неподання декларації суб'єктом декларування відповідно до вимог Закону НАЗК письмово повідомляє такого суб'єкта про факт неподання декларації, і суб'єкт декларування повинен протягом десяти днів з дня отримання такого повідомлення подати декларацію. У разі встановлення факту неподання декларації суб'єктом декларування НАЗК письмово повідомляє про це керівника відповідного органу, вищому органу управління відповідного громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства та спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції. Повідомлення про факт неподання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, надсилається за формою, встановленою в додатку 2 до цього Порядку, з урахуванням положень ст. 216 КПК України.

Рішенням НАЗК від 08.12.2017 № 1375 затверджено Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно необхідності попереднього встановлення фактів порушення антикорупційного законодавства, а саме декларування недостовірної інформації та незаконного збагачення, Національним агентством з питань запобігання корупції у ході повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування для порушення кримінального провадження за ознаками кримі-

нальних правопорушень, передбачених ст. 366-1 та ст. 368-2 КК України, згідно з яким початку досудового розслідування за ст. 366-1 КК України обов'язково має передувати відображення факту декларування недостовірної інформації у відповідному рішенні НАЗК, складеному за наслідком повної перевірки декларації.

За позовом громадської організації «Український суспільно-правовий рух: демократія через право» та громадська організація «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» про визнання протиправними дій та скасування рішення НАЗК від 08.12.2017 №1375 Рішенням Окружного адміністративного суду міста Києва від 17.10.2018 відмовлено в задоволенні цього позову. Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 14.01.2019 залишено в силі рішення суду першої інстанції. Ухвалою ВС у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 20.02.2019 відкрито касаційне провадження (справа № 826/1160/18).

У практиці ВС вироблено правовий висновок, відповідно до якого виключну компетенцію щодо перевірки декларацій має НАЗК. Наприклад, згідно з рішенням ВС у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 26.03.2018, системний аналіз наведених норм (Закону України «Про запобігання корупції») дає підстави дійти висновку, що здійснення контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у тому числі щодо достовірності і повноти відомостей, зазначених суб'єктом декларування у декларації, належить до виключної компетенції НАЗК. Постановою ВП ВС від 04.09.2018 викладено мотивувальну частину рішення в редакції цієї постанови (справа № 800/513/17).

У Постанові ВП ВС від 02.10.2018 у справі № 800/433/17 сказано, що Таким чином, ВП ВС підтримує висновок суду першої інстанції про необхідність скасування рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів (КДКП) від 27.09.2017 № 141дп-17, оскільки невнесення прокурором відомостей у декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру не відповідає ознакам невиконання чи неналежного виконання службових обов'язків, а правом на перевірку достовірності відомостей, внесених у електронну декларацію, КДКП не наділена, оскільки це є виключною компетенцією НАЗК. Водночас щодо вказаного рішення має місце окрема думка суддів Н. О. Антонюк, С. В. Бакуліна, О. Р. Кібенко, Л. М. Лобойка, Л. І. Рогач, В. Ю. Уркевич, в якій зазначено, що встановлення НАЗК факту неточності у електронній декларації прокурора не є обов'язковою умовою накладення на нього дисциплінарного стягнення і не завжди повинно передувати притягненню до

дисциплінарної відповідальності, а тому КДКП не зобов'язана очікувати результатів здійсненої НАЗК перевірки декларації прокурора чи відповідного рішення НАЗК. КДКП вправі самостійно перевіряти декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру і вирішувати питання про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності тоді, коли встановить підстави для цього. Відтак, перевірка декларацій прокурора не є виключною компетенцією НАЗК, як зазначено у постанові ВП.

Висловлюючи своє ставлення щодо нормативності роз'яснень НАЗК про початок досудового розслідування у кримінальному провадженні за статтею 366-1 КК України, звернемо увагу, чи мають ці роз'яснення нормативний характер.

Як зазначено у Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (ст. 19). Тобто ці органи та особи повинні робити те, що дозволено нормативно-правовими актами. Згідно з ч. 1 ст. 4 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК – це центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Як зазначено у Законі «Про центральні органи виконавчої влади», центральний орган виконавчої влади у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України та наказів міністерств видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує та контролює їх виконання.

Таким чином, у цьому нормативно-правовому акті у загальних рисах вказується на важливості розмежування компетенції центральних органів виконавчої влади.

Звернемо увагу на те, що у категорії «компетенція» органів публічної влади доцільно виокремлювати такий елемент, як предмет відання, який вказує на те поле діяльності, впливаючи на яке, орган публічної влади здатен регулювати відповідну сферу суспільних відносин. Тому на законодавчому рівні потрібно чітко визначати ті сфери суспільного життя (предмет відання), на які поширюється компетенція того чи іншого органу. Саме предмет відання органу публічної влади, на нашу думку, визначає коло його владних повноважень. Предмет відання НАЗК чітко визначений у ч. 1 ст. 4 Закону України «Про запобігання корупції», відповідно

до якої це агентство забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Компетенція НАЗК чітко описана у цьому Законі. Зокрема, згідно з п. 15 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про запобігання корупції» до повноважень НАЗК належить надання роз'яснень, методичної та консультаційної допомоги з питань застосування актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання а врегулювання конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб.

Відповідно до п. 5 ч. 1 ст. 12 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК з метою виконання покладених на нього повноважень має право приймати з питань, що належать до його компетенції, обов'язкові для виконання нормативно-правові акти.

Як зазначено у п. 5 ст. 24 цього Закону, територіальний орган НАЗК надає відповідним особам роз'яснення у випадку наявності в них сумнівів щодо можливості одержання подарунка, за письмовим зверненням для одержання консультації з цього питання, а згідно з частиною третьою статті 8 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК у випадку одержання від особи повідомлення про наявність у неї реального, потенційного конфлікту інтересів упродовж семи робочих днів роз'яснює такий особі порядок її дій щодо врегулювання конфлікту інтересів.

Таким чином, у Законі визначено, що предметом роз'яснень НАЗК можуть бути лише питання щодо застосування актів законодавства з питань етичної поведінки, запобігання та врегулюванням конфлікту інтересів у діяльності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб; питань щодо можливості одержання подарунка. При цьому такий предмет роз'яснень НАЗК не допускає розширеного тлумачення, оскільки питання, з яких НАЗК може надавати роз'яснення, у Законі сформульовано вичерпно. Окрім того, самі роз'яснення НАЗК не мають статусу нормативно-правових актів, оскільки відповідно до Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади на державну реєстрацію не подаються акти рекомендаційного, роз'яснювального та інформаційного характеру (методичні рекомендації, роз'яснення, у тому числі податкові, тощо).

Як вбачається з викладеного вище, роз'яснення щодо початку досудового розслідування у кримінальних провадженнях про вчинення злочинів, передбачених ст. 366-1 КК України, не входить у предмет відання НАЗК, а отже не має нормативного та обов'язкового характеру.

Закон України «Про запобігання корупції» містить окремі положення, що дозволяють ініціювати стороні обвинувачення повну перевірку декларацій. Так, згідно з частиною першою статті 50 Закону України «Про запобігання корупції», який було доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом від 15.03.2016 № 1022-VIII, НАЗК проводить перевірку декларації на підставі інформації, отриманої від фізичних та юридичних осіб, із засобів масової інформації та інших джерел, про можливе відображення у декларації недостовірних відомостей. Відповідно до пункту 2 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, повна перевірка проводиться на підставах, визначених Законом, у разі, якщо, зокрема, НАЗК отримало від фізичних чи юридичних осіб, із засобів масової інформації та інших джерел інформацію про можливе відображення у декларації недостовірних відомостей. Така інформація має стосуватися конкретного суб'єкта декларування та містити фактичні дані, що можуть бути перевірені. Повна перевірка декларацій проводиться за рішенням НАЗК, в якому надається доручення його члену провести повну перевірку декларацій через працівників підрозділів. Як зазначено у п. 12 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, повна перевірка декларації за цим Порядком здійснюється упродовж 60 календарних днів з дня прийняття Рішення про проведення перевірки. У разі необхідності строки проведення повної перевірки декларації можуть бути продовжені, але не більше ніж на сукупний строк у 30 календарних днів.

КПК України закріплює можливість отримання стороною обвинувачення рішення НАЗК про результати повної перевірки декларації у кримінальному провадженні. Так, відповідно до ч. 2 ст. 93 цього Кодексу, сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом. Відповідно до ст. 159 КПК України тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку). Як зазначено у ст. 166 КПК України, у разі невиконання

ухвали про тимчасовий доступ до речей і документів слідчий суддя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, якій надано право на доступ до речей і документів на підставі ухвали, має право постановити ухвалу про дозвіл на проведення обшуку згідно з положеннями цього Кодексу з метою відшукування та вилучення зазначених речей і документів.

Таким чином, ураховуючи викладене вище, доходимо наступних висновків.

Здійснивши системний аналіз положень КПК України у частині суб'єктного складу, який вправі ініціювати досудове розслідування у кримінальному провадженні за ст. 366-1 КК України (зокрема, ст. 214 цього Кодексу) дозволяє дійти висновку, що НАЗК не може бути ініціатором досудового розслідування у вказаному вище випадку, а їхні Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно необхідності попереднього встановлення фактів порушення антикорупційного законодавства, а саме декларування недостовірної інформації та незаконного збагачення, НАЗК у ході повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування для порушення кримінального провадження за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ст. 366-1 та ст. 368-2 КК України, затверджене Рішенням НАЗК від 08.12.2017 № 1375, не має нормативного та обов'язкового характеру.

У межах кримінального провадження сторона обвинувачення може звернутися до НАЗК стосовно повної перевірки декларації особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ст. 366-1 КК України. А НАЗК, у свою чергу, повинно провести повну перевірку декларації та надати свій обґрунтований висновок про виявлені порушення у декларації.

Загиней-Заболотенко З.А. Залучення Національного агентства з питань запобігання корупції до кримінальних проваджень про декларування недостовірної інформації (ст. 366-1 КК України)

Кримінальна відповідальність за декларування недостовірної інформації передбачена у ст. 366-1 Кримінального кодексу України, відповідно до якої протиправним визнається подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», або умисне неподання суб'єктом декларування зазначеної декларації. Згідно з вказаним вище законом до повноважень Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК) віднесено здійснення в порядку, визначеному цим Законом, контролю та перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зберігання та

оприлюднення таких декларацій, проведення моніторингу способу життя осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Як зазначено у Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (ст. 19). Тобто ці органи та особи повинні робити те, що дозволено нормативно-правовими актами. Згідно з ч. 1 ст. 4 Закону України «Про запобігання корупції» НАЗК – це центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Як зазначено у Законі «Про центральні органи виконавчої влади», центральний орган виконавчої влади у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів Президента України та постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, актів Кабінету Міністрів України та наказів міністерств видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує та контролює їх виконання.

НАЗК не може бути ініціатором досудового розслідування у вказаному вище випадку, а їхні Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України «Про запобігання корупції» стосовно необхідності попереднього встановлення фактів порушення антикорупційного законодавства, а саме декларування недостовірної інформації та незаконного збагачення, НАЗК у ході повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування для порушення кримінального провадження.

Ключові слова: Національне агентство з питань запобігання корупції, кримінальне провадження

Zahynei-Zabolotenko Z.A. Involvement of the National Agency for the Prevention of Corruption in criminal proceedings on declaring unreliable information (Article 366-1 of the Criminal Code of Ukraine)

Criminal liability for declaring inaccurate information is provided in Art. 366-1 of the Criminal Code of Ukraine, according to which the submission of the subject of declaring knowingly unreliable information in the declaration of a person authorized to perform state or local government functions provided by the Law of Ukraine «On Prevention of Corruption» or intentional failure to submit object of declaring the specified declaration. According to the above law, the powers of the National Agency for the Prevention of Corruption (NAPC) include the implementation in the manner prescribed by this Law, control and verification of declarations of persons authorized to perform state or local government functions, storage and publication of such declarations, lifestyle monitoring persons authorized to perform the functions of the state or local self-government.

As stated in the Constitution of Ukraine, public authorities and local governments, their officials are obliged to act only on the basis, within the powers and in the manner prescribed by the Constitution and laws of Ukraine (Article 19). That is, these bodies and individuals must do what is allowed by regulations. According to Part 1 of Art. 4

of the Law of Ukraine «On Prevention of Corruption» NAPC is a central executive body with a special status, which ensures the formation and implementation of state anti-corruption policy. As stated in the Law «On Central Executive Bodies», the central executive body within its powers, on the basis of and pursuant to the Constitution and laws of Ukraine, acts of the President of Ukraine and resolutions of the Verkhovna Rada of Ukraine adopted in accordance with the Constitution and laws of Ukraine, acts of the Cabinet Ministers of Ukraine and orders of ministries issues orders of organizational and administrative nature, organizes and monitors their implementation.

The NAPC cannot initiate a pre-trial investigation in the above case, and their Explanations on the application of certain provisions of the Law of Ukraine «On Prevention of Corruption» regarding the need to establish violations of anti-corruption legislation, namely declaring inaccurate information and illicit enrichment, NAPC in full verification of the declaration of a person authorized to perform the functions of the state or local self-government for the initiation of criminal proceedings.

Keywords: National Agency for Prevention of Corruption, criminal proceedings